

Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 31.01.1994, sp. zn. 4 Cdo 4/94, ECLI:CZ:VSPH:1994:4.CDO.4.1994.1

Číslo: 67/1995

Právní věta: Je-li účastníku řízení nesprávně označenému v úvodní části rozsudku (např. v důsledku chyby v psaní) uložena ve výroku povinnost plnit, přičemž tento účastník je ve výroku uveden pouze procesním postavením ve sporu, musí výrok rozsudku, má-li být určitý a vykonatelný (§ 155 a § 161 o.s.ř.) nejen přesně a určitě vymezovat předmět plnění, ale zároveň musí i přesně a nezaměnitelně identifikovat účastníky řízení. V takovém případě se oprava označení účastníka v úvodní části rozsudku týká i výroku rozsudku a musí být proto oprava provedena podle ustanovení § 164, věta druhá, o.s.ř., tedy vydáním opravného usnesení.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 31.01.1994

Spisová značka: 4 Cdo 4/94

Číslo rozhodnutí: 67

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Rozhodnutí soudu

Předpisy: 99/1963 Sb. § 164

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 67/1995 sb. rozh.

Je-li účastníku řízení nesprávně označenému v úvodní části rozsudku (např. v důsledku chyby v psaní) uložena ve výroku povinnost plnit, přičemž tento účastník je ve výroku uveden pouze procesním postavením ve sporu, musí výrok rozsudku, má-li být určitý a vykonatelný (§ 155 a § 161 o. s. ř.) nejen přesně a určitě vymezovat předmět plnění, ale zároveň musí i přesně a nezaměnitelně identifikovat účastníky řízení.

V takovém případě se oprava označení účastníka v úvodní části rozsudku týká i výroku rozsudku a musí být proto oprava provedena podle ustanovení § 164, věta druhá, o. s. ř., tedy vydáním opravného usnesení.

(Rozsudek Vrchního soudu v Praze z 31. 1. 1994, [4 Cdo 4/94](#))

Krajský soud v Hradci Králové usnesením odmítl podle ustanovení § 218 odst. 1 písm. b) o. s. ř.

odvolání podané žalovanou akciovou společností a odvolání podané státním podnikem téhož označení odmítl podle ustanovení § 218 odst. 1 písm. a) o. s. ř. jako opožděné. Obě odvolání směřovala proti rozsudku Okresního soudu v Havlíčkově Brodě.

Odvolací soud vycházel z toho, že první odvolatel nebyl v dané věci účastníkem řízení a tedy nebyl k podání odvolání oprávněn, a druhému odvolateli počala běžet lhůta k odvolání doručením rozsudku a nikoli až opravou záhlaví rozsudku, která nebyla provedena formou opravného usnesení.

Proti usnesení odvolacího soudu podal žalovaný s poukazem na ustanovení § 241 odst. 2 písm. a) o. s. ř. dovolání, jímž napadl výrok o odmítnutí jeho odvolání pro opožděnost. Namítal, že v důsledku nesprávného postupu soudu prvního stupně při provádění opravy rozsudku odvolací soud odmítl jeho odvolání, aniž nařídil k jeho projednání jednání, a tím byla žalovanému postupem soudu odňata možnost jednat před soudem, takže je tu dána vada podle ustanovení § 237 písm. f) o. s. ř.

Vrchní soud v Praze svým usnesením zrušil usnesení odvolacího soudu ve výroku, jímž bylo odmítnuto odvolání žalovaného, a ve výroku o náhradě nákladů řízení a věc mu v tomto rozsahu vrátil k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Přípustnost dovolání proti usnesení odvolacího soudu je upravena v ustanovení § 239 o. s. ř. Usnesení odvolacího soudu, jímž bylo odmítnuto odvolání podle ustanovení § 218 o. s. ř., není rozhodnutím, na něž ustanovení § 239 o. s. ř. dopadá. Proto by mohlo být dovolání přípustné jedině z některého důvodu podřaditelného pod ustanovení § 237 o. s. ř., podle něhož je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, jestliže rozhodnutí či nařízení k němu vedoucí trpí některou z taxativně uvedených vad.

Dovolatel se výslovně dovolává ustanovení § 237 písm. f) o. s. ř., tj. že účastníku řízení byla postupem soudu odňata možnost jednat před soudem.

Odnětím možnosti jednat před soudem je třeba rozumět takový postup soudu, kterým účastníkovi byla odňata možnost realizovat ta procesní práva, jež mu občanský soudní řád dává. Uvedené ustanovení vychází z přípustnosti dovolání nejen v případě, že účastníku byla odňata možnost jednat před soudem odvolacím, ale také v případě, že tak učinil soud prvního stupně, a to za předpokladu, že odvolací soud z takového pochybení nevyvodil důsledky.

Z obsahu spisu je patrné, že žalobkyně označila v žalobě jako žalovaného Č. p. K. v H., aniž by uvedla i dodatek, označující právní formu právnické osoby. Ve vyjádření k odvolání označila jako žalovaného Č. p. K., a. s., v H. a v průběhu odvolacího řízení pak doplnila žalobu uvedením právní formy žalovaného - státní podnik. Soud prvního stupně do záhlaví rozsudku, jehož výrokiem uložil žalovanému povinnost plnění, neuvedl dodatek označující právní formu právnické osoby a až na pokyn odvolacího soudu provedl v tomto směru opravu tím, že do rozsudku založeného ve spise a do stejnopisů vyžádaných od účastníků vyznačil za název žalovaného „s. p.“.

Ve smyslu ustanovení § 157 odst. 1 o. s. ř. uvede soud v písemném vyhotovení rozsudku přesné označení účastníků.

Je-li účastníkem řízení právnická osoba, označuje se uvedením obchodního jména a adresy sídla; jde-li o právnickou osobu, která se zapisuje do obchodního rejstříku, tvoří její obchodní jméno nejen název, ale i dodatek označující její právní formu. I v případě, že jde o státní podnik, musí to být zřejmé z jeho označení (§ 9 obch. zák., § 13 odst. 2 písm. a) zákona č. 111/1990 Sb.).

Pokud je označení některého z účastníků v záhlaví rozsudku nepřesné, provede soud jeho opravu

podle ustanovení § 164, věta druhá, o. s. ř., tedy vydáním opravného usnesení.

Opravné usnesení vydané podle tohoto ustanovení má následky uvedené v ustanovení § 204 odst. 1, věta druhá, o. s. ř., t. j. že od jeho doručení znovu běží lhůta k podání odvolání.

V této právní věci, třebaže šlo o případ, kdy oprava záhlaví rozsudku se týkala i jeho výroku, soud prvního stupně uvedeným způsobem nepostupoval a odvolací soud z tohoto pochybení nevyvodil důsledky. Tímto postupem byl žalovaný zbaven možnosti podat řádný opravný prostředek ve lhůtě podle ustanovení § 204 odst. 1, věta druhá, o. s. ř.

Ze shora uvedeného plyne, že důvod podle ustanovení § 237 písm. f) o. s. ř. je v dané věci dán a dovolání je proto přípustné. Usnesení odvolacího soudu bylo proto v napadeném rozsahu a v akcesorickém výroku o náhradě nákladů řízení zrušeno a věc byla v tomto rozsahu vrácena odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 1 o. s. ř.) a k novému rozhodnutí.